

Nagyon kemény szavak Kondor Katalintól

2019 április 15. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A „médiához” kitergetett magánélete.

Minden téren szinte minden eszközzel igyekeznek a sokféle „másságot” lenyeletni velünk, s ez az igyekezet úgy látom, mostanra tájt igencsak felerősödött. Ne is gondoljunk arra, hogy szándékosan, á, dehogya! Ahhoz sincs semmi köze persze, hogy Európa népét nemsokára választás elé állítják arról, akar-e valóban európai maradni, s akarja-e szívvel-lélekkel kultúráját megőrizni vagy sem, s tiszteletben tartja-e a keresztény kultúra ránk örökített értékeit vagy nem.

Az is pusztán a véletlen miatt, hogy mostanában államférfiak mutatkoznak büszkén olyan emberekkel, akik annyiban különböznek csupán egy másik embertől, hogy történetesen homoszexuálisok. Na és? Kérdezem én. Ez vajon elegendő ok arra, hogy a köldökig kivágott ruhában megjelenő szakállas szépfiúval fényképezkedjen egy közjogi méltóság, csupán csak azért, mert az illető, bár férfinak született, mostanság lánynak gondolja magát?

Úgy történik, sőt be is bizonyosodott, hogy ez bizony elegendő ok. A Bécsi Operabál – merthogy ott történt mindez – politikai vendége ezzel akarta bizonyítani, hogy elfogadja a másságot. Szerintem pedig minden normális ember elfogadja. És azzal bizonyítja az elfogadást, hogy nem akar büntetést és mindenáron az illető közelében lenni, nem akarja, hogy közös fotója jelenjen meg vele, hanem úgy viselkedik, mint bárki mással, aki részt vesz a mulatságon. Ez ugyanis a normális, a természetes.

A politikusok és a médiairányítók egy részét viszont nem ez vezérli. Hát próbálnak csinálni az ilyen-olyan másság képviselőiből, vagy ha nem hiszt, hát mindenképpen figyelemre méltó személyiséget, akinek magatartása követendő példa. Hogy miért? Nem tudom a választ, legfeljebb csak sejtem. Meglehet, azt gondolják, ha mindenfajta másságot dicsérnek, piedesztálra állítanak, s ezek képviselőinek sorsát a sajtóban bőséggel ecsetelik, akkor a politikai devianciákat is könnyebben sikerülhet lenyomniuk az emberek torkán. És akkor győzedelmeskednek. Mert így lassan a más válik normálissá, és a normális nem követendővé.

Bizonyíték erre sok van, de ami igazán feltűnő, számos – külföldi tulajdonú, de magyar mutációban is megjelenő – női és divatlap is kitüntetett figyelemmel foglalkozik a mássággal. E lapok hatását a fiatalokra kár lenne tagadni. Ha „lebulvározánk” ezeket az újságokat, lenne ám ribillió! Hogy képzelünk ilyet, amikor a modern értékeket képviselnek? Azt bizony! Ugyanis nem volt olyan példányuk az elmúlt hónapokban, amely ne foglalkozott volna a nemüket megváltoztató emberek nehéz, leginkább hiszt sorsával.

Hogy miért is hisztök? Hát mert például vállalták a költséges és nyilván kellemetlen nemüket átalakító műtétet. Na és? Mi közünk ehhez? Hányan és hányan kénytelenek sajnos súlyos betegségek miatt nagy kockázatú, akár szervátültetéses műtétet is vállalni, sokszor éppen azért, hogy ne hagyják árván gyermekeiket. Őrülök alig-alig olvasunk. Bezzeg a „mások” még címlapra is kerülnek ezekben az ízig-vérig álliberális lapokban. Pusztán azért, mert férfiből nővé változtatták magukat, ugyanis úgy érezték, hibás a testük, amit műtéttel kell kijavítani. És ez megtörtént. Úgyhogy végre – idézem egyiküket – kiteljesedhetett és úgymond önazonos lehet.

Ezzel sincs semmi baj. Csakhogy nem értem, mi közöm van az illetőről szóló terjedelmes cikkben ahhoz, milyen volt neki a szex, mikor még férfi volt, s milyen most, amikor már nem az. Még arra is jut idő, azaz hely a papíron, hogy megtárgyalják, ma már végre vannak meleg karakterek a filmekben és a rajzfilmekben is. Erre mondom én megint, na és? Vannak. Látjuk. Akkor sincs közöm ahhoz, hogy valaki, aki úgymond „más”, és pusztán ezért a tulajdonságáért legyen „sztár”. Ráadásul, a riporter még azt is megkérdezte tőle, vannak-e politikusi ambíciói. Hogy miért tette fel a kérdést, az a cikkben nem derül ki. Meglehet – részben a fentiekben következően – hogy a politikai ambíciók kiélésében bizonyos helyeken elny, ha kitergeteti életének másra nem tartozó titkait?

Az idézett összeállítás idiotizmusa – merthogy nem csak a nemváltoztató tortúrákról esik szó – odáig elmegy, hogy büszkén felemlégeti, mára szerencsére már eljutottunk oda, hogy egy nőnek lehet külön gondolkodása, öltözködése, stílusa, miközben korábban kinevették vagy kiközösítették volna érte. Bocsánat, honnan jöttek, akik ilyeneket írnak le? Mikor volt ez korábban? Mára bizony még sok mindenhez nem jutottunk el, ez tény. De hogy az önálló öltözködési stílushoz meg gondolkodáshoz már rég eljutottunk – Kafka Margitot, Tormay Cécile-t, Csinszkat, Szepes Máriát, kit idézzek még? Madame Curie-t? Honnan merítkeznek ezek a tényferdít? álfeministák? Mit akarnak olvasóikkal megetetni? Számos abszurdum szerepel még az összeállításban, nem sorolom.

De nyugodjon meg mindenki, van másiik! (Eötvös Gábor világhírű bohócszámát felidézve.) Mármint másik női lap, újabb fantasztikus interjúval, amelyben a fiatal amerikai színésznő mesél a világhírű színésszel kötött házasságáról, ami botrányos válással végződött. A hölgy amúgy ezalatt egy vele azonos nemű illetővel is fenntartott kapcsolatot, s a dolgokat úgy kommentálja: Engem nem az vonz, aki feltétlenül ... egészséges. Lelke

rajta, de mit ad a vallomása az olvasónak? Semmit. ? ilyen, és kész. A riporter még azt is megjegyezte, merthogy igencsak jól értesült, hogy „Sok lesbikus nem szereti, hogy csak részben vagy az.” Nos, ez is egy igen fontos információ, beláthatjuk, és remélhetjük, hogy a szépséges hölgy megbirkózik az emberek rosszallásával, és eldönti, a jövőben marad részlegesen lesbikus, vagy tán egészen az lesz.

Egy másik n?i lapban azt ecseteli hosszan néhány hölgy, hogy a mellm?tétje, meg még jónéhány plasztikai beavatkozás (fülm?tét, orrm?tét, zsírleszívás, fenékimplantáció) milyen jót tett az önbizalmának. ? éppen egy magyar fiatal, aki ezek szerint igencsak kockázatvállaló. De mi közünk mindehhez?

A harmadik efféle kiadvány az önmagukért kiálló n?kr?l is szól, megjegyzem, nyilván ?k is h?sök, és felszólítja olvasóit, döntsék el, minek a mentén akarják leélni életüket. Családot alapítani? Partnerkapcsolatban élni? Esetleg gyereket vállalni? És ez utóbbi kérdésnél természetesen az „esetleg” szón van a hangsúly. Hogy egy híresség pár évvel ezel?tti vallomásából idézzem a lényegét: „Ne már Orbán mondja meg, hogy mit kezdjek a méhemmel.” Nem folytatom.

Olyan világot élünk – nem tudnám megmondani miért – ahol sikk a magánügyek kitergetése, sikk a felt?nési viselkedés nev? magatartásforma. Az álliberalizmus. S ne felejtsem el megemlíteni, hogy a nyilatkozgató hírességek mostanában azt is szükségesnek érzik felemlgetni – riporterri segédlettel – milyen politikai nézeteket vallanak. Valahogy ezek a lapok magukat mindig liberálisnak valló embereket találnak meg.

Egy világhíresség például elmondta, hogy Trump meggyorsította Amerika kettészakadását. S ehhez még azt is hozzátette: „Ennek az országnak a legtöbb intézményét id?s, fehér férfiak vezetik. Itt az ideje, hogy ez megváltozzon”. Ha az illet? logikáját követjük, akkor nyilván jönniük kell a fiatal és színesb?r? vezet?knek. Az írásokból egyébként azt is megtudtam, hogy ezeknek a riportoknak a „társadalmi érzékenyítés” a célja, de a szer?k azt gondolják, ezek a magvas üzenetek éppen azokhoz nem jutnak el, akiket érzékenyíteni kellene. (Naná! Egy-egy példány majd mindegyikb?l körülbelül ezer forintba kerül.)

Nos, ha már id?s fehér férfiakat emlegettek, jöjjünk vissza Európába. A politikába. Ahol a jó modor szintén hiánycikk. Valószínű a „valósítsd meg önmagad” jelszónak, azaz felszólításnak is köszönhet?, hogy tarol az exhibicionizmus, a rossz modor, meg a hülyeség. Így valószínű meg önmagukat egyesek. Gondoljunk Guy Verhofstadt artikulálatlan ordibálásaira, a mindennapossá vált kioktató hangnemre, az elhanyagolt küls?vel megjelen?kre, Jean-Claude Juncker kétségtelenül utánozhatatlan, de jó modorúnak nem nevezhet? viselkedésére. Mostanában egyébként ismét kering ez utóbbi úrról egy videó, amely a Ferenc pápával történ? találkozásáról ad hírt. Politikusok társaságában járt a Vatikánban, s amikor a pápával kölcsönösen üdvözölték egymást, Juncker ?t megölelve lapogatni kezdte a Szentatya felkarját, körülbelül úgy, ahogy egy szenesember üdvözli barátját, ha leteszi a lapátot. Szegény Ferenc pápa igyekezett eltartani magától az ingatag urat, de nem nagyon sikerült. Diplomáciából biztosan megbukna Juncker, s még jó, hogy nem nyomott barackot a pápa fejére, enyhe pofonok kíséretében, mint tette azt számos vezet? európai politikussal. Ezen cselekedete legalább megmaradt volna az utókornak, mint századunk vicces eseménye. A többit ugyanis említeni nem, inkább szégyellni kellene. Mindnyájunknak. Íme korunk hírességei és sajtóh?sei.

„Kizökkent az id?, - oh kárhozat!” – mondja Hamlet. Van valaki, aki azért született, hogy helyre tolja azt?

Kondor Katalin - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló